

TAKAISIN EKKLESIAAN VI

Väinö Hotti

(nettikuva)

ARMAHDETTU YHTEYTEEN KRISTUKSESSA

Aaro Leikkari,
Armahdettu yhteyteen
Kristuksessa
(Myllypaino 1999,
s.170).

SEURAKUNTAKURI

Sydän valitsee yhteisen osan

”Pyhä Henki pyrkii erottamaan uskovat maailman hapatuksesta ja liittämään heidät Kristuksen rakkaudella erottamattomasti toisiinsa ja Kristukseen. ”Toinen henki” pyrkii erottamaan uskovat toisistaan ja siten myös Kristuksen rakkaudesta ja toisaalta yhdistämään heidät inhimillisillä sopimuksilla ja päätöksillä muodollisesti organisaation keinoin yhteen” (128).

”Ero organisaatiosta ei ole ero seurakunnasta. On eri asia erota organisaatiosta kuin eristäytyä uskovista” (129).

TODISTAJAT

Todistajan vastuu

”Jospa ymmärtäisimme, että me uskovat emme yksilöinä emmekä ryhmäkuntiin jakautuneina voi antaa maailmalle sitä todistusta, jota Jumala meiltä odottaa ja jota maailma tarvitsee. Sen todistuksen me voimme vain yhdessä antaa. Jospa ymmärtäisimme, ettemme saa erottaa sitä, minkä Jumala on yhdistänyt. Kukaan meistä ei voi väistää vastuutaan” (135).

”Kukin uskova on leimautunut ulkopuolisen silmissä lähinnä leimatun joukkonsa opetuslapsiksi ja samalla sen todistajiksi siitä huolimatta, että joukoissa julistetaan uskoa Jeesukseen.

Kun kerran teemme tiliä Jumalalle elämästämme, aiommeko vastata Hänelle, että raamatulliset totuudet tai seurakuntamme tunnustus estivät meitä olemasta yhtä muiden uskovien kanssa” (135).

Eriseuraisuus turhauttaa kuulijat

”Todistuksesta ei välitykään enää vai tuore Kristus-kokemus, vaan mukaan sekoittuu sekä sanallista että sanatonta piiloviestintää tunnustuskunnasta, joka täytyisi kyetä ”myymään” vastaanottajalle. Miksihän muuten vasta uskoon tullut ihminen, joka ei tiedä uskon asioista muuta kuin oman kokemuksensa uskoon tulosta, osaa usein johdattaa uskomattoman Jeesuksen luokse luontevammin kuin pitempään uskossa ollut ”opetettu” veljensä ja sisarensa?” (137).

”Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden, mutta useimmille uskovien yhteisöille on profiilin näkyminen on tärkeämpää kuin tien tasoittaminen ihmisille Jeesuksen luokse. Taivaassa juhlitaan, kun yksikin syntinen tekee parannuksen ja tulee Jeesuksen opetuslapseksi, mutta voivatko kaikki Jeesuksen opetuslapset maan päällä täydellä sydämensä riemulla yhtyä tähän juhlintaan. On murheella todettava, että eivät voi. Liian usein iloitseminen rajoittuu vain niihin syntisiin, joiden parannuksen teko kanavoituu omaan viiteyhteisöön” (137).

Kuulijan luottamus todistajaan

*”Jeesus osoitti, että evankeliumin sanoman menestymisen kannalta on oleellisen tärkeitä, että tilanearvio uskovien keskinäisistä suhteista, kuten uskon aitoudesta yleensäkin, **tehdään sen uskosta osattoman näkökulmasta, jolle sanomaa julistetaan.** Näkevätkö anteeksiantamusta, turvallisuutta ja rauhaa etsivät ihmiset evankeliumin julistajan **vain jonkin uskovien ryhmän edustajana,** joka tyrkyttää uskonkäsityksiään Jumalasta ja kehuskelee, miten monipuolisesti ja oikeaoppisesti tässä uskonyhteydessä toimitaan ja miten paljon erilaisia harrastusmahdollisuuksia yhteisössä on tarjolla? Sanoman vastaanotto on aivan toisenlainen, jos sanoman välittäjä nähdään **Jumalan valtakunnan edustajana,** jonka ainoana tarkoituksena on opastaa kuulijat Jumalan yhteyteen. Ihmisten alitajunnassa on luontainen epäluulo ja pelko sellaisia tilanteita kohtaan, joissa hän aavistelee olevan mahdollista tulla sidotuksi johonkin inhimilliseen yhteisöön tai joutua jonkun ihmisen tai ihmisryhmän hyväksi käyttämäksi”* (138-139).

Todistuksen tulee sekä näkyä että kuulua

”Elävä todistus on sidoksissa Kristuksen rakkauteen. Jos nisunjyvä elää, se jää yksin” (139).

”Todistuksemme teho riippuu siitä, näkyykö se totena meissä itsessämme.

Sanomamme ei ole ideologia, uskonto tai aate, jota tarjotaan ihmisten omaksuttavaksi, vaan se on ilmoitus uudesta elämästä, joka syntyy ja kasvaa kuolemasta. Uusi elämä syntyy ja tulee näkyviin ihmisessä vain sitä mukaa, kun sen esteenä oleva itsekkyyks ja muu lihallisuus kuoletetaan Pyhän Hengen avulla. Aidoimmillaan ja vaikuttavimmillaan todistuksemme Kristuksesta näkyy ja kuuluu silloin, jos saamme puheellamme vai selittää sitä uutta ja tavoittelemisen arvoista elämää, jonka olemme Jeesuksessa saaneet ja jonka kaikki näkevät” (140).

Vaikein ja suurin todistus Kristuksesta

”Jeesus paljasti esirukouksessaan, että evankeliumin julistuksen uskottavuus maailman silmissä riippuu siitä, ovatko opetuslapset näkyvästi yhtä ja rakastavatko he toisiaan. Jeesus tiesi, että maailma tarvitsee erilaisen todistuksen ja suuremman todistusvoiman kuin sen, minkä sillä on mahdollisuus ryhmäkuntiin jakaantuneilta tai yksilöuskovilta saada. Hän tiesi, mitä kautta maailma voi suurimman mahdollisen todistuksen saada, ja Hän rukoili palavasti Isää, että Hänen seuraajansa voisivat olla Hänessä yhtä. Jos opetuslapset vapaaehtoisesti ja pyyteettömästi rakastavat toisiaan ja osoittavat sen myös käytännössä, maailman on pakko tunnustaa, että Jumalan valtakunta totisesti on tullut lähelle, ja siinä on imua. Rakkaus, jossa ei ole laitoja eikä väliseiniä, ei ole tästä maailmasta” (141).

”Rakkaudesta on helppo puhua ja laulaa. Yhteydestä voi rakennella teorioita. Yhteistoimintakin onnistuu, jos siitä on itselle tai omalle yhteisölle etua ja hyötyä. Mutta rakastaa veljiä ja sisaria ”ei sanalla ja kielellä” vaan ”hartaasti puhtaasta sydämestä” ja olla ”täydellisesti yhtä”. Se on kovaa puhetta” (142).

*”Uskovat ja jotkut uskovien yhteisöt odottavat ja rukoilevat, että Jumala antaisi ihmeiden ja merkkien tapahtua, kuolleiden herätä ja rampojen hyppiä, että maailma uskoisi Jeesukseen. Tähän rukoukseen voivat lähes kaikki uskovaiset innolla yhtyä. Jeesus, sanoi, että nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, mutta Hänen ylimmäispapillinen rukouksensa osoittaa, että maailma tarvitsee voimakkaamman todistuksen. Se todistus on maailmalle vastaansanomaton ja jäljittelemätön. Maailma saa sellaisen todistuksen, kun opetuslapset ovat täydellisesti yhtä. Tämä on niin kiusallinen ja vaikea asia, että vain harvat uskovat voivat vilpittömin sydämin yhtyä Jeesuksen rukoukseen. Lihallisuuttamme varten varattu risti odottaa köyttäjäänsä. **Maailma tarvitsee aidon rakkauden tuntomerkin. Se on voimakkain kutsu Jeesuksen luokse.** (142).*

Suurin ihme

”Mikä onkaan se ihme, jota meidän tulisi ennen muuta rukoilla, jos olemme Pyhän Hengen valtaamia evankelioimisnäyssämme. Ettei vain Jumala halua tehdä meissä ensin tätä suurinta ihmettä, yhdistää meidät, eheyttää ja koota meidät, ennen kuin muut merkit seuraavat. Silloin alussa, kun Jumalan läsnä olon ja voiman merkit seurasivat uskovia, seurakuntaperhe eli vielä yhdessä ja toimi yhdessä. Tämä on vakava paikka eikä se väisty. Jos ei ole valmiutta ja voimaa elää yhdessä muiden uskovien kanssa, voisiko olla voimaa alkuvoimaiseen evankeliumin julistamiseen ihmeineen ja merkkeineen” (142-143).